

סמדר שיר + צילום: אלעד גרשגורן

מורשתו של גורו הצמחים

שרון קוצר, בעלי אימפריית הבריאות הטבעית "ברא צמחים", מת בפתאומיות זמן קצר לאחר רכיבת שטח באופניים, והותיר מאחור את אשתו ריאן המומה וכואבת - אבל גם נחושה לקחת את מפעל חייהם קדימה. חמישה שבועות אחרי האסון, היא חוזרת לסיפור האהבה בינה - צעירה הולנדית מבית עשיר - לקיבוצניק מישראל, מסבירה איפה הישראלים טועים בתפיסה של רפואה טבעית מול קונבנציונלית, ומספרת איך הצמחים עוזרים לה גם לצלוח את תקופת האבל

מבקשת לתקן את המידע השגוי שפורסם. "בשבת הוא יצא לרכיב עם החבר הכי טוב שלו ובנו של החבר באזור עין השופט, מאה מטרים מהבית שבו נולד", היא משחזרת, "הם עשו הרבה רכיבות אופניים בארץ וישראל ושרון היה בריא לגמרי. כשהגיעו לסוף המסלול והתיישבו לנוח מתחת לעצי האקליפטוס, שרון התלונן על כאב בטן מודר. הוא אמר 'אולי אכלתי משהו שעושה לי רע', וביקש מהחבר שלו שיביא את הרכב לנקודת התגיה. החבר הלך וכששרון התחיל להיזע ולהתפתל, הבן של החבר, שהוא פרמדיק, התחיל לעשות לו החייאה. שני אמבולנסים הגיעו, וכיוון שלא הצליחו להתקרב למיקום שלהם הועיקו מסוק. כשהעלו את שרון למסוק הוא עוד נשם, ורק ברמב"ם נקבע מותו. כבר הלכתי עם הילדים לראות את הגוף האחרון שאבא ראה".

שבועיים אחרי שקברה את בעלה בקיבוץ, שבו כבר התחילו לבנות את ביתם, היא

סיפור של אימפריית הבריאות הטבעית "ברא צמחים" נבט מכל המקומות בחול הלבוש של קובלם, עירת חוף פסטורלית בדרום הודו, לפני 37 שנה. שם נפגשו לראשונה שרון קוצר מקיבוץ עין השופט (אז בן 23) וריאן הרמנס (22) מארנהם, הולנד. אחרי שהתאהבו וטיילו ברחבי העולם, הם התמקמו באנגליה. שרון למד רפואת צמחים בבריטון, ואחרי שהוסמך כהרבליסט קליני הוא הביא את ריאן לישראל, לקיבוץ. שם, בארבע ידיים, הם הקימו את "ברא". הייתה זו דווקא ריאן שהציעה את השם הכל כך ישראלי. לא רק בגלל המצלול המוכיר את המילה "בריאות", אלא כי "זו המילה השנייה בתורה: 'בראשית ברא'". עכשיו, ביקנעם, במרכז המבקרים הסמוך למפעל, ריאן יושבת במשרדה הנושק למשרדו של בעלה שהתרוקן. לפני חמישה שבועות שרון בן ה-60 לקה בדום לב במהלך טיול אופניים, "אבל לא במהלך הרכיבה", היא

חזרה לעבודה, מתוך ידיעה שהחזרה למפעל חייבה היא תנאי הכרחי לבריאותה הנפשית והפיזית. ברור לה שגם שלושת ילדיהם יצטרפו אליה עם הזמן, ולא מתוך מחויבות להמשיך את דרכו של שרון. "הם תמיד רצו להגיע לכאן, זה עסק משפחתי, כל אחד מהם ישב בתוך מנשא על הגב שלי כשעמתי עם סכין וחתכתי את הצמחים".

הגוף שנשקף מחלונה נראה כמו גלוייה מצוידה, מעוטרת ביותר מאלף סוגי צמחים. "אבל אף אחד מהם לא משמש לייצור, חלילה, כולם לנוי בלבד". על שולחנה אגרסל עם פרחי צבעוני מרהיבים. "טוליפ הוא הפרח שלי, ככה זה, אני הולנדי", היא אומרת וחושפת את הצבעוני שמקועקע על ידועה. מאז מותו הפתאומי של שרון, החלון הזה מייצג בעיניה את המסע הווגי שעברו. "החלון שלנו לא היה ענק מספיק, נפרדנו מוקדם מדי", היא מנגבת את הדמעות, "אבל הגוף היה מדהים. גם אם

"כשהגיעו לסוף המסלול והתיישבו לנוח, שרון התלונן על כאב בטן מוזר. כשהוא התחיל להזיע ולהתפתל, הבן של החבר שרכב איתו התחיל לעשות לו החיאה. כבר הלכתי עם הילדים לראות את הנוף האחרון שאבא ראה"

את עושה עניין מבחור שאפילו לא החלפת איתו מילה אחת? וזה לא עזר. לא הבנתי מה קרה לי, רק אמרתי 'נגמרו לי הטילו, נגמרו לי החיים'. זה נשמע מוגזם?"

כן, במחילה. "זה באמת היה מוגזם, אבל זה היה אמיתי. ישתבי עם הפנים לים, בכיתי לגלים, ובאיזהו רגע הסתכלתי לאחור ופתאום ראיתי אותו, נכנס לאיזה מקום עם החברה שלו. ישר קמתי ונכנסתי אחריה. למרות שקצת התיבשתי הסתכלתי עליו עד שהוא שם לב. באיזהו שלב הוא קם, ניגש אליי ואמר 'אני שרון'. ומשם זרמנו".

יתר הם ורמנו לטיול ארוך בעולם. "בריעבר הבנתי שהיגו חייבים לטייל הרבה זמן בידך מפני שלא קלטתי את הראש שלו. הרבר הראשון ששאלתי את שרון היה 'מה אתה?', מפני שגדלתי בתרבות של 'גבר אמיתי עושה קריירה, ובתיכון אמרו לי 'לא טחוט שצלחי בזכות עצמך, או חשוב שתתחנתי עם מיישה מבוסס'. שרון ענה 'עזר לא התלחתי ללמוד, אני אחרי צבא'. אמרתי 'אוקיי, ומה אתה רוצה להיות?' והוא ענה 'איך לי מושג'. נלחצתי, 'אומיגוד, מה אני עושה עם היצור הזה?' החוקים השמרניים והקפדניים של הולנד ישבו עליי חזק".

הבנתי שגם כנאב הכי גדול מותר לי להישען עליה, והיא חיוקה אותי. אחרי מותה של אמא הפכתי לתלמידה רצינית, הכי 'כיי דה בוק'. הייתי סטודנטית טובה, למדתי קרימינולוגיה כי אבא לא הסכים לממן לי לימודי פתאון, ובגיל 22 קיבלתי ממנו תחבולת לשהג של טיול ברחבי העולם. הוא חשב שבתור ילדה מופקדת אוטו לאיצות'הברית או וואטאבר, ואז לי מוסל בחרתי שיהא כנאב. משהו משותף טובי אמר לי שזה חוק צריכה לעשות, ומאז צברתי עוד כמה וכמה דוגמאות מצלחות למקרים שבהם הקשבתי לעצמי. רק כטיסה לקורו שאלתי את עצמי כמה טיפשה הייתי כשקניתי כרטיס בכיוון אחר".

אבל החששות התברו מדי. "ברגע שהגעתי לקהיר הרגשתי שסוף סוף אני חופשית ויכולה להיות אני. אחתה את הרעש והריחות וכל התחושה של קצת סכנה, הצטערתי על את השנים המשעממות שביובתי בחולנד. בתוך דבר פגשתי ישראלים, תמיד התחבולתי בישראלים, אבל זה היה לערב אחר ויאלה

נקסט. הייתי בחורה מתוקה ושמה, וחלק מאוירת הטיול היה להכיר ולזרום ולהתקדם. אחרי ארבעה חודשים עברתי להודו, הרשתי את מומביי, עברתי באיזה אשרם וטסתי עם חברה לקובלם שכרדום. הסתובבנו בחוף, ופתאום קלטתי את שרון בתוך קבוצה של ישראלים. כבר ידעתי לזהות אותם. הוא פתח רשת לכדורעף והם התחילו לשחק".

קליק מיידי? "מבחינה חיצונית שרון לא היה הטיפי שלי, אבל הוא היה חתיך הורס, והרגשתי צביטה פיזית, כאילו שברק נכנס לתוכי. המשכתי להסתכל עליהם. כשסיימו לשחק, גילגלו את הרשת והלכו אמרתי לחברה שלי 'איכתי את בעלי'. ככה, מילה במילה, רק באנגלית. כערב חזרנו לחוף, הלכתי אותו שוב ושוב, הלך וחזור, הצצתי לכל מסעדה וכל חושה ולא מצאתי אותו. התיישבתי על החוף בריכוז. חברה שלי ירדה עליי, 'מה עובר עלייך? מה

אז מה הרביק ביניכם? "כשריברנו על הרגע הראשון שבו העינייים שלנו הצטבלו, כל אחד מאיתנו אמר שזה היה מני'ק. מאז הרגע ההוא, גם אני מאמינה ששם דבר לא קורה סתם או במקרה, יש סיבה. שרון אמר 'עד שהכרתי אותך אף אחד לא ראה את הלב שלי'. הטיול הווגי, לא בתנאים של המישה כוכבים, איפשר לנו להתחבר מהשורש".

ואו הגיע עוד מפגש ששינה את הכל. תיירת שפגשו באיסלנד סיפרה להם שהיא לומדת פיטורפיה (רפואת צמחים) באנגליה. "שרון נדלק מיד, ושמהתי שהילד סוף סוף החליט מה הוא רוצה להיות בחייו. באנגליה היו לנו שבע שנים מדהימות, הרגשתי שם בבית, עברתי בבית כלא לנוער ושרון נהנה מהלימודים, אבל השמיים היו אפורים מדי בשבילו. הוא ממש השתוקק לחזור לישראל. אמרתי לו 'אני באה איתך בתנאי אחד - אנחנו פותחים עסק משלנו. אני לא עוברת בשביל אף אחד".

אחרי חתונה באנגליה וחתונה בחולנד הם נחתו בקיבוץ עין השופט, שם קידמו את פניהם ב'מסיבת חתונה מדהימה' וגם העמידו לי בית את שרון, אבל אני מכירה את כל הפורמולות כמו את כף ידי. שרון ואני היינו שותפים לדרך מקצועית שמבוססת על ידע וליווי אישי של לקוחות ומטופלים. אני עוסקת בצמחי מרפא ב'ברא' כבר 29 שנה, מיום שנסדסה. שרון התמחה במטופלים אונקולוגיים, ואחרי שסיימו אצלו הם נכנסו לחדר הטיפולים שלי ועזרתי להם 'ברא' היה פרמולה ישנה מאוד לרלקת גרון.

ואני עושה עבודה ממש טובה".

בקיבוץ נולדה בתם הבכורה מילן (27), סטודנטית לתואר שני בביעוץ ארגוני ברייכמן, בלידת בית. "לא זכור לי שהלידה בבית עוררה בקיבוץ מהומה, וכשמישהו אמר 'עין השופט זה לא הולנד' לא נעלבתי. זכותם לא להתלהב מהרעיון. רותי ואורי, הוריו של שרון - האמצעי בין שני בנים - קיבלו אותי באהבה והם סתא וסבא מכל הבחינות. הילדים שלנו הספיקו להכיר את הסבא מהצד שלי, לפני שנפטרו".

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

בהריון השלישי שלה, עם איתמר (17), הם החליטו להוסיף ל'ברא' צלע שלישית, גיל צלר, מנכ"ל ושותף. "כשהעסק גדל וגדל שרון ואני הבנו שאנחנו לא יכולים לתבוס את כל הכובעים. אנחנו מכינים בצמחי מרפא, אנחנו יודעים לרפא אנשים, אבל אנחנו לא מנכ"לים. כשגיל נכנס נוצר בינינו מוול, "אולי, ואולי ההגישות שלי התפתחה תוך כדי תנועה. כבר 28 שנה אני מטפלת ב'ברא'

הוא בסיוואן, הוא טס לברוק את הספקים. זה מקצוע שעובר שם מאב בן, והוא רוצה לברוק כמו עיני שהבן עומד בסטנדרטים שלנו ושומר על הפרוטוקול המדויק".

מה את אומרת ללקוח שמתלונן שהפורמולה כבר לא עובדת עליו? "אין מצב שבו הגוף מתרגל לפורמולה וכתוצאה מכך היא כבר לא משפיעה עליו. כשתיקחי טיפות לבעיות שינה, זה לא אומר שנעכשיו ועד סוף חייך יהיו לך רק לילות טובים. לא יקרה, אבל הפורמולה תאון אותך, ואם פתאום יהיו לך שני לילות של נרודי שינה זה לא בגלל הפורמולה, אלא בגלל החיים. יש מיליון סיבות: רעב, מלחמה, תסבוכת כלכלית, לא חסר".

איפה עומדת רפואת הצמחים הישראלית לעומת העולם? "לא קל כאן. לדוגמה, אני לא יכולה לרשום על הקופסה 'פורמולה לבעיות שינה' או 'לכולסטרול גבוה', זה אסור, אני חייבת להמציא שמות מקוריים כמו 'ברא נייט לבעיות שינה'. לדעתי, זה התחום היחיד בעולם שבו נאסר על היצרן לרשום מה הוא נתן. למה? בגלל שיש המון רגולציות והעולם דורש מחקרים. או נעשו הרבה מחקרים על שיה אברהם, שממנו נוצרת פורמולה למצב הורמונלי של האישה, אבל איך תוכיחי שמה שעובר עלייך יעבור גם על השכנה שלך? כל אדם הוא יחיד ומיוחד".

ואיך מתגהלת רפואת הצמחים מול הרפואה הקונבנציונלית?

"אחד לא פוסל את השני, אבל האגשות הגינה למצב שבו הביטחון שלנו בעצמנו נדחק לחלוטין. אני תמיד מקשיבה לעצמי, לגוף שלי, וייתכן שאני נחשבת לאאוטסיידרית ממני שאני לא מוכנה להיסחף לטרנד של חרדה כרונית. זו תופעה נפוצה אצל ישראלים. בגלל שמיהרגו, בכבי על מה שלקחו מאיתנו ועל מה שהולכים לקחת מאיתנו, והחיים באי שקט משפיעים על הילדים שלנו בעודם ברחם. למה אישה בהריון צריכה ללכת כל יום לגינקולוג כדי לעשות מוניטור? בשלושת ההריונות

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

בהריון השלישי שלה, עם איתמר (17), הם החליטו להוסיף ל'ברא' צלע שלישית, גיל צלר, מנכ"ל ושותף. "כשהעסק גדל וגדל שרון ואני הבנו שאנחנו לא יכולים לתבוס את כל הכובעים. אנחנו מכינים בצמחי מרפא, אנחנו יודעים לרפא אנשים, אבל אנחנו לא מנכ"לים. כשגיל נכנס נוצר בינינו מוול, "אולי, ואולי ההגישות שלי התפתחה תוך כדי תנועה. כבר 28 שנה אני מטפלת ב'ברא'

ואני עושה עבודה ממש טובה".

בקיבוץ נולדה בתם הבכורה מילן (27), סטודנטית לתואר שני בביעוץ ארגוני ברייכמן, בלידת בית. "לא זכור לי שהלידה בבית עוררה בקיבוץ מהומה, וכשמישהו אמר 'עין השופט זה לא הולנד' לא נעלבתי. זכותם לא להתלהב מהרעיון. רותי ואורי, הוריו של שרון - האמצעי בין שני בנים - קיבלו אותי באהבה והם סתא וסבא מכל הבחינות. הילדים שלנו הספיקו להכיר את הסבא מהצד שלי, לפני שנפטרו".

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

הוא בסיוואן, הוא טס לברוק את הספקים. זה מקצוע שעובר שם מאב בן, והוא רוצה לברוק כמו עיני שהבן עומד בסטנדרטים שלנו ושומר על הפרוטוקול המדויק".

מה את אומרת ללקוח שמתלונן שהפורמולה כבר לא עובדת עליו? "אין מצב שבו הגוף מתרגל לפורמולה וכתוצאה מכך היא כבר לא משפיעה עליו. כשתיקחי טיפות לבעיות שינה, זה לא אומר שנעכשיו ועד סוף חייך יהיו לך רק לילות טובים. לא יקרה, אבל הפורמולה תאון אותך, ואם פתאום יהיו לך שני לילות של נרודי שינה זה לא בגלל הפורמולה, אלא בגלל החיים. יש מיליון סיבות: רעב, מלחמה, תסבוכת כלכלית, לא חסר".

איפה עומדת רפואת הצמחים הישראלית לעומת העולם? "לא קל כאן. לדוגמה, אני לא יכולה לרשום על הקופסה 'פורמולה לבעיות שינה' או 'לכולסטרול גבוה', זה אסור, אני חייבת להמציא שמות מקוריים כמו 'ברא נייט לבעיות שינה'. לדעתי, זה התחום היחיד בעולם שבו נאסר על היצרן לרשום מה הוא נתן. למה? בגלל שיש המון רגולציות והעולם דורש מחקרים. או נעשו הרבה מחקרים על שיה אברהם, שממנו נוצרת פורמולה למצב הורמונלי של האישה, אבל איך תוכיחי שמה שעובר עלייך יעבור גם על השכנה שלך? כל אדם הוא יחיד ומיוחד".

ואיך מתגהלת רפואת הצמחים מול הרפואה הקונבנציונלית?

"אחד לא פוסל את השני, אבל האגשות הגינה למצב שבו הביטחון שלנו בעצמנו נדחק לחלוטין. אני תמיד מקשיבה לעצמי, לגוף שלי, וייתכן שאני נחשבת לאאוטסיידרית ממני שאני לא מוכנה להיסחף לטרנד של חרדה כרונית. זו תופעה נפוצה אצל ישראלים. בגלל שמיהרגו, בכבי על מה שלקחו מאיתנו ועל מה שהולכים לקחת מאיתנו, והחיים באי שקט משפיעים על הילדים שלנו בעודם ברחם. למה אישה בהריון צריכה ללכת כל יום לגינקולוג כדי לעשות מוניטור? בשלושת ההריונות

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

בהריון השלישי שלה, עם איתמר (17), הם החליטו להוסיף ל'ברא' צלע שלישית, גיל צלר, מנכ"ל ושותף. "כשהעסק גדל וגדל שרון ואני הבנו שאנחנו לא יכולים לתבוס את כל הכובעים. אנחנו מכינים בצמחי מרפא, אנחנו יודעים לרפא אנשים, אבל אנחנו לא מנכ"לים. כשגיל נכנס נוצר בינינו מוול, "אולי, ואולי ההגישות שלי התפתחה תוך כדי תנועה. כבר 28 שנה אני מטפלת ב'ברא'

ואני עושה עבודה ממש טובה".

בקיבוץ נולדה בתם הבכורה מילן (27), סטודנטית לתואר שני בביעוץ ארגוני ברייכמן, בלידת בית. "לא זכור לי שהלידה בבית עוררה בקיבוץ מהומה, וכשמישהו אמר 'עין השופט זה לא הולנד' לא נעלבתי. זכותם לא להתלהב מהרעיון. רותי ואורי, הוריו של שרון - האמצעי בין שני בנים - קיבלו אותי באהבה והם סתא וסבא מכל הבחינות. הילדים שלנו הספיקו להכיר את הסבא מהצד שלי, לפני שנפטרו".

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

בהריון השלישי שלה, עם איתמר (17), הם החליטו להוסיף ל'ברא' צלע שלישית, גיל צלר, מנכ"ל ושותף. "כשהעסק גדל וגדל שרון ואני הבנו שאנחנו לא יכולים לתבוס את כל הכובעים. אנחנו מכינים בצמחי מרפא, אנחנו יודעים לרפא אנשים, אבל אנחנו לא מנכ"לים. כשגיל נכנס נוצר בינינו מוול, "אולי, ואולי ההגישות שלי התפתחה תוך כדי תנועה. כבר 28 שנה אני מטפלת ב'ברא'

הוא בסיוואן, הוא טס לברוק את הספקים. זה מקצוע שעובר שם מאב בן, והוא רוצה לברוק כמו עיני שהבן עומד בסטנדרטים שלנו ושומר על הפרוטוקול המדויק".

מה את אומרת ללקוח שמתלונן שהפורמולה כבר לא עובדת עליו? "אין מצב שבו הגוף מתרגל לפורמולה וכתוצאה מכך היא כבר לא משפיעה עליו. כשתיקחי טיפות לבעיות שינה, זה לא אומר שנעכשיו ועד סוף חייך יהיו לך רק לילות טובים. לא יקרה, אבל הפורמולה תאון אותך, ואם פתאום יהיו לך שני לילות של נרודי שינה זה לא בגלל הפורמולה, אלא בגלל החיים. יש מיליון סיבות: רעב, מלחמה, תסבוכת כלכלית, לא חסר".

איפה עומדת רפואת הצמחים הישראלית לעומת העולם? "לא קל כאן. לדוגמה, אני לא יכולה לרשום על הקופסה 'פורמולה לבעיות שינה' או 'לכולסטרול גבוה', זה אסור, אני חייבת להמציא שמות מקוריים כמו 'ברא נייט לבעיות שינה'. לדעתי, זה התחום היחיד בעולם שבו נאסר על היצרן לרשום מה הוא נתן. למה? בגלל שיש המון רגולציות והעולם דורש מחקרים. או נעשו הרבה מחקרים על שיה אברהם, שממנו נוצרת פורמולה למצב הורמונלי של האישה, אבל איך תוכיחי שמה שעובר עלייך יעבור גם על השכנה שלך? כל אדם הוא יחיד ומיוחד".

ואיך מתגהלת רפואת הצמחים מול הרפואה הקונבנציונלית?

"אחד לא פוסל את השני, אבל האגשות הגינה למצב שבו הביטחון שלנו בעצמנו נדחק לחלוטין. אני תמיד מקשיבה לעצמי, לגוף שלי, וייתכן שאני נחשבת לאאוטסיידרית ממני שאני לא מוכנה להיסחף לטרנד של חרדה כרונית. זו תופעה נפוצה אצל ישראלים. בגלל שמיהרגו, בכבי על מה שלקחו מאיתנו ועל מה שהולכים לקחת מאיתנו, והחיים באי שקט משפיעים על הילדים שלנו בעודם ברחם. למה אישה בהריון צריכה ללכת כל יום לגינקולוג כדי לעשות מוניטור? בשלושת ההריונות

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

בהריון השלישי שלה, עם איתמר (17), הם החליטו להוסיף ל'ברא' צלע שלישית, גיל צלר, מנכ"ל ושותף. "כשהעסק גדל וגדל שרון ואני הבנו שאנחנו לא יכולים לתבוס את כל הכובעים. אנחנו מכינים בצמחי מרפא, אנחנו יודעים לרפא אנשים, אבל אנחנו לא מנכ"לים. כשגיל נכנס נוצר בינינו מוול, "אולי, ואולי ההגישות שלי התפתחה תוך כדי תנועה. כבר 28 שנה אני מטפלת ב'ברא'

ואני עושה עבודה ממש טובה".

בקיבוץ נולדה בתם הבכורה מילן (27), סטודנטית לתואר שני בביעוץ ארגוני ברייכמן, בלידת בית. "לא זכור לי שהלידה בבית עוררה בקיבוץ מהומה, וכשמישהו אמר 'עין השופט זה לא הולנד' לא נעלבתי. זכותם לא להתלהב מהרעיון. רותי ואורי, הוריו של שרון - האמצעי בין שני בנים - קיבלו אותי באהבה והם סתא וסבא מכל הבחינות. הילדים שלנו הספיקו להכיר את הסבא מהצד שלי, לפני שנפטרו".

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

בהריון השלישי שלה, עם איתמר (17), הם החליטו להוסיף ל'ברא' צלע שלישית, גיל צלר, מנכ"ל ושותף. "כשהעסק גדל וגדל שרון ואני הבנו שאנחנו לא יכולים לתבוס את כל הכובעים. אנחנו מכינים בצמחי מרפא, אנחנו יודעים לרפא אנשים, אבל אנחנו לא מנכ"לים. כשגיל נכנס נוצר בינינו מוול, "אולי, ואולי ההגישות שלי התפתחה תוך כדי תנועה. כבר 28 שנה אני מטפלת ב'ברא'

הוא בסיוואן, הוא טס לברוק את הספקים. זה מקצוע שעובר שם מאב בן, והוא רוצה לברוק כמו עיני שהבן עומד בסטנדרטים שלנו ושומר על הפרוטוקול המדויק".

מה את אומרת ללקוח שמתלונן שהפורמולה כבר לא עובדת עליו? "אין מצב שבו הגוף מתרגל לפורמולה וכתוצאה מכך היא כבר לא משפיעה עליו. כשתיקחי טיפות לבעיות שינה, זה לא אומר שנעכשיו ועד סוף חייך יהיו לך רק לילות טובים. לא יקרה, אבל הפורמולה תאון אותך, ואם פתאום יהיו לך שני לילות של נרודי שינה זה לא בגלל הפורמולה, אלא בגלל החיים. יש מיליון סיבות: רעב, מלחמה, תסבוכת כלכלית, לא חסר".

איפה עומדת רפואת הצמחים הישראלית לעומת העולם? "לא קל כאן. לדוגמה, אני לא יכולה לרשום על הקופסה 'פורמולה לבעיות שינה' או 'לכולסטרול גבוה', זה אסור, אני חייבת להמציא שמות מקוריים כמו 'ברא נייט לבעיות שינה'. לדעתי, זה התחום היחיד בעולם שבו נאסר על היצרן לרשום מה הוא נתן. למה? בגלל שיש המון רגולציות והעולם דורש מחקרים. או נעשו הרבה מחקרים על שיה אברהם, שממנו נוצרת פורמולה למצב הורמונלי של האישה, אבל איך תוכיחי שמה שעובר עלייך יעבור גם על השכנה שלך? כל אדם הוא יחיד ומיוחד".

ואיך מתגהלת רפואת הצמחים מול הרפואה הקונבנציונלית?

"אחד לא פוסל את השני, אבל האגשות הגינה למצב שבו הביטחון שלנו בעצמנו נדחק לחלוטין. אני תמיד מקשיבה לעצמי, לגוף שלי, וייתכן שאני נחשבת לאאוטסיידרית ממני שאני לא מוכנה להיסחף לטרנד של חרדה כרונית. זו תופעה נפוצה אצל ישראלים. בגלל שמיהרגו, בכבי על מה שלקחו מאיתנו ועל מה שהולכים לקחת מאיתנו, והחיים באי שקט משפיעים על הילדים שלנו בעודם ברחם. למה אישה בהריון צריכה ללכת כל יום לגינקולוג כדי לעשות מוניטור? בשלושת ההריונות

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות שלנו שחיפשו סוגים שונים של הקלה. הצמחים שמגיעים אלינו עוברים אנליזה חיצונית, ואם האנליזה לא חודרת במאה אחוז תקינה - אם מצאו בה גרם אחד של שאריות של מתכות או הרברה - ולמרות שמבחינת משרד הבריאות הכל תקין ובגדר הנורמה, אנחנו לא נשמש בצמח. אנחנו לספק. השנה, חסרו לנו שישה מוצרים מפני שהלנו עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שאיזה צמח לא עבר את האנליזות. אנחנו באמת עוברים עם הלב. ככל עשרת הצמחים שלנו עוברים אנשי מקצוע. זו לא חנות טבע שבה את קונה מוצרים, זה מקום שבו את מקבלת ייעוץ חינם, בהתאמה אישית".

בהריון השלישי שלה, עם איתמר (17), הם החליטו להוסיף ל'ברא' צלע שלישית, גיל צלר, מנכ"ל ושותף. "כשהעסק גדל וגדל שרון ואני הבנו שאנחנו לא יכולים לתבוס את כל הכובעים. אנחנו מכינים בצמחי מרפא, אנחנו יודעים לרפא אנשים, אבל אנחנו לא מנכ"לים. כשגיל נכנס נוצר בינינו מוול, "אולי, ואולי ההגישות שלי התפתחה תוך כדי תנועה. כבר 28 שנה אני מטפלת ב'ברא'

ואני עושה עבודה ממש טובה".

בקיבוץ נולדה בתם הבכורה מילן (27), סטודנטית לתואר שני בביעוץ ארגוני ברייכמן, בלידת בית. "לא זכור לי שהלידה בבית עוררה בקיבוץ מהומה, וכשמישהו אמר 'עין השופט זה לא הולנד' לא נעלבתי. זכותם לא להתלהב מהרעיון. רותי ואורי, הוריו של שרון - האמצעי בין שני בנים - קיבלו אותי באהבה והם סתא וסבא מכל הבחינות. הילדים שלנו הספיקו להכיר את הסבא מהצד שלי, לפני שנפטרו".

גם יובל (25), סטודנטית לתודרופיה בריימן) באה לעולם בלידת בית, כשעקרו למושבה יקנעם. זה קרה כשהמפעל שגדל הועתק ממשמר העמק להודורע וממנו ליקנעם' עילית, על צלע ההר. "העסק התרחב לא הרבה, אנחנו לא נשמש בצמח. הוא יתור ללקוחות